BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh. Seite 40r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

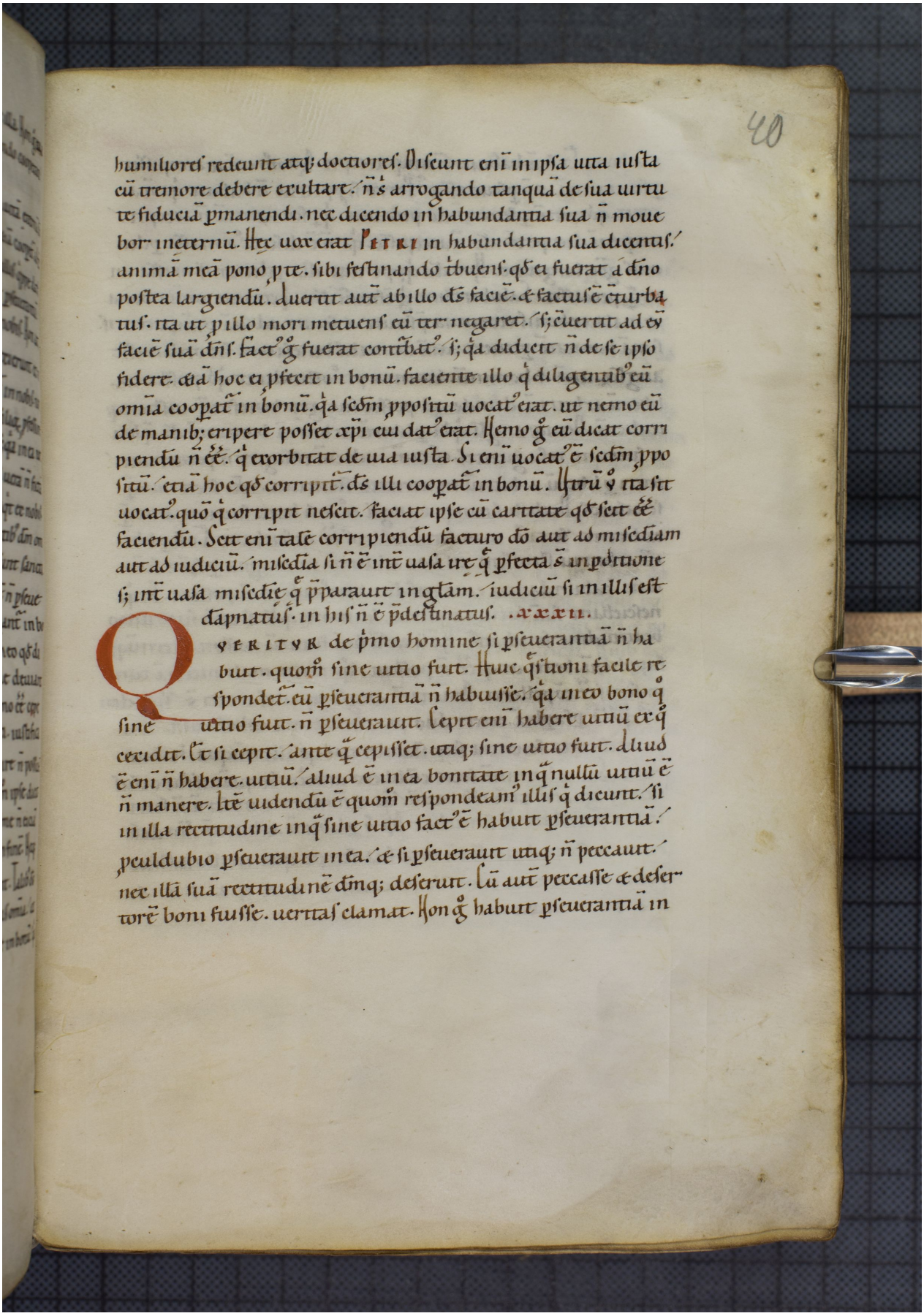

humiliores redeunt atq; doctiores. Discunt enī in ipsa uita iusta
cū tremore debere exultare. n̄ s̄ arrogando tanquā de sua uirtu
te fiduciā ꝑmanendi. nec dicendo in habundantia sua n̄ moue
bor in eternū. Hec uox erat PETRI in habundantia sua dicentis.
animā meā pono ꝓte. sibi festinando t̄buens. qd̄ ei fuerat a dn̄o
postea largiendū. Auertit aut̄ ab illo ds̄ faciē. & factus ē c̄turba
tus. ita ut ꝑ illo mori metuens eū ter negaret. s; c̄uertit ad eū
faciē suā dn̄s. Fact⁹ g̊ fuerat contr̄bat⁹. s; q̄a didicit n̄ de se ipso
fidere. etiā hoc ei ꝓfecit in bonū. faciente illo q̄ diligentib⁹ eū
omīa cooꝑat̄ in bonū. q̄a scd̄m ꝓpositū uocat⁹ erat. ut nemo eū
de manib; eripere posset xp̄i cui dat⁹ erat. Nemo g̊ eū dicat corri
piendū n̄ ēē. q̄ exorbitat de uia iusta. Si enī uocat⁹ ē scd̄m ꝓpo
situ. etiā hoc qd̄ corripit. ds̄ illi cooꝑat̄ in bonū. Utrū ꝟ ita sit
uocat⁹. quō q̄ corripit nescit. faciat ipse cū caritate qd̄ scit ēē
faciendū. Scit enī talē corripiendū facturo dō aut ad miscdiam
aut ad iudiciū. miscdia si n̄ ē int̄ uasa ire q̄ ꝑfecta s̄ in ꝑditione
s; int̄ uasa miscdie q̄ ꝑparauit in glām. iudiciū si in illis est
dāpnatus. in his n̄ ē ꝑdestinatus. .xxxii.

QVERITVR de p̄mo homine si ꝑseuerantiā n̄ ha
buit. quom̄ sine uitio fuit. Huic q̄stioni facile re
spondet̄. eū ꝑseuerantiā n̄ habuisse. q̄a in eo bono q̄
sine uitio fuit. n̄ ꝑseuerauit. Cepit enī habere uitiū ex q̄
cecidit. Et si cepit. ante q̄ cepisset. utiq; sine uitio fuit. Aliud
ē enī n̄ habere. uitiū. aliud ē in ea bonitate in q̄ nullū uitiū ē
n̄ manere. Itē uidendū ē quom̄ respondeam⁹ illis q̄ dicunt. si
in illa rectitudine in q̄ sine uitio fact⁹ ē habuit ꝑseuerantiā.
ꝓculdubio ꝑseuerauit in ea. & si ꝑseuerauit utiq; n̄ peccauit.
nec illā suā rectitudinē dn̄q; deseruit. Cū aut̄ peccasse & deser
torē boni fuisse. ueritas clamat. Non g̊ habuit ꝑseuerantiā in